

regiments Eskadron bliver betydelig indskrænket. Feltartilleriet foreslaas sat op med 5,4 Piécer pr. Bataillon, medens man nu har knap 2 Feltkanoner pr. Bataillon plus et ringe Antal tungere Piécer. Feltartilleriets Rekruttilgang foreslaas forøget fra 660 til 1036 Mand. Officersskolen foreslaas udvidet, da den tillige skal uddanne Befalingsmænd af Officiantgruppen, Kaptajner af Reserven og Majorer i Stedet for at oprette en særlig Officiantskole. Den nuværende yngste Klasse foreslaas at bortfalde. Chefen foreslaas det at kunne tage af et hvilket som helst Vaaben, uden at Tallet i den paagældende Grad i dette formindskes. Som Følge af Hærens Formindskelse indskrænkes det faste Lægepersonale og Rekruttilgangen til Sundhedstropperne. Af økonomiske Grunde foreslaas det at ophæve Garnisonssygehusene i Provingarnisonerne, idet man formener, at Afdelingernes syge uden Ulemper kan indlægges paa de civile Sygehuse under Forudsætning af, at der oprettes gode Infirmerier ved Afdelingen for de lettere syge. Spørgsmaalet om Garnisonssygehuset i København vil blive overvejet i Forbindelse med Sygehusforholdene for Flaadens Vedkommende.

Bornholms Væbning bortfalder, hvorved der aarlig vil spares ca. 900 000 Kr.

Med Hensyn til Tilvejebringelsen af Rekrutstyrken foreslaas det at opretholde Værnepligten under samme Form som hidtil. Venstres Opfattelse heraf er den, at den eneste Maade, paa hvilken man kan have Sikkerhed for, at den nødvendige Mandskabsstyrke tilvejebringes, er gennem Værnepligtens Bibeholdelse, idet man gaar ud fra, at man neppe ad anden Vej vil faa den ornødne Sikkerhed for, at det nødvendige Antal kommer til Stede, ligesom man fastholder Ønsket om, at Mandskabet fremdeles bliver Udtryk for et nøjagtigt Tværnsnit af Befolkningen. Man har imod denne Ordning indvendt, at Værnepligten ikke er lige; men i saa Henseende sker der jo i Princippet ingen Forandring i den nuværende Ordning. Vi mener, at Værnepligten er lige, thi enhver, som udtages, har Pligt til at møde uanset Stand, Stilling eller Formue, og man opretholder stadig Forbudet imod at stille for sig. Uligheden fremkommer kun ved Udnyttelsen af Værnepligten, da der bliver en Ulighed mellem dem, der trækker sig fri, og dem, der bliver Soldater.

Med Hensyn til Befalingsmændenes indbyrdes Stilling gør jeg opmærksom paa, at de nuværende faste Underofficerer af Linien er foreslaaet afløst; de ældste bliver Be-

falingsmænd af Officiantgruppen, de yngre bliver tjenestegørende „Sergenter af Reserven“ og „værnepligtige Befalingsmænd“. Denne Ordning følger i det væsentlige et Forslag, som er fremsat af Underofficersforeningernes Hovedorganisation, gaaende ud paa at nærme de to Befalingsmandsklasser, Officerer og Underofficerer, mere til hinanden og at give de foreslaaede Befalingsmænd af Officiantgruppen Rang med Officerer indtil mellem Premierløjtnants- og Kaptajnsgraden.

Ved Beregningen af Udgifterne er de nuværende Soldaterløbninger lagt til Grund, og Befalingsmandskabsløbningerne er ansat i Henhold til Tjenestemandsløven. Undtagne herfra er de ny Officiantstillinger, hvis Løbninger er fastsat efter Forhandling med Lønningsraadet og i Overensstemmelse med dettes Forslag.

Dernæst tillader jeg mig at fremsætte *Forslag til Lov om Søværnets Ordning*. Vort Lands geografiske Beliggenhed med dets betydningsfulde Gennemsejlingsfarvande og dets udstrakte Kyststrækninger i Forhold til Landets Størrelse maa stadig stille Krav til Bevogtningstjenesten under en eventuel Neutralitetsperiode. Under den sidste Verdenskrig ansaa den daværende Regering det for nødvendigt at udruste hele Flaaden, for at den paa tilfredsstillende Maade kunde bevogte og eventuelt forsvare de udlagte Minespærringer samt for at kunne imødegaa forefaldende Neutralitetskrænkelser af vort Søterritorium. Man har derfor, med disse Erfaringer og det betydelige Antal stedfundne Forsøg paa Neutralitetskrænkelser af vort Søterritorium som Baggrund, ikke anset det for tilraadeligt at svække den bestaaende Flaadeordning i større Grad, end Hensynet til den effektive Udførelse af Neutralitetstjenesten tillader. Naar man dog har ment at kunne foreslaa, at Udgifterne til Søværnet i Sammenligning med Kravene i Ordningens loven af 1909 reduceres med ca. en Fjerdedel, sker dette dels ved forskellige hensigtssvarende og økonomiske Omordninger af den bestaaende Organisation, dels ved en mindre Reduktion af Personellet og endelig ved Beskæring af Udrustningskontoen og Nybygningskontoen, saa vidt det under Hensyn til de forhaandenværende Forhold kan anses for forsvarligt.

Som det fremgaar af Forslagets § I indledes dette med et kort Resumé af Flaadens Opgaver. En af Hovedopgaverne gaar, som det vil ses, ud paa at sikre Forbindelsen mellem Landsdelene, en Opgave, hvis forsvarlige Løsning selvsagt er af stor Betydning for, at Hæren med størst mulig